

‘Vandaag heb ik een alles-mag-dag’, zegt Mus tegen haar moeder.

‘Vind jij dat ook leuk?’, vraagt ze blij.

‘Een alles-mag-dag? Dan wil je zeker de hele dag snoep!’, zegt moeder.

‘Ja en ijs, taart en pindakaas. Maar we kunnen ook met de auto door de stad gaan rijden.’

‘Mmmm, dat lijkt me een beter plan’, zegt moeder. ‘Ik moet toch nog spruitjes halen.’

De moeder van Mus heeft altijd veel bekijks met haar hippe auto. Ze wordt daar heel blij van.

Ze trekt haar mooiste kleren aan. Ze krult haar haren en spuit heerlijke luchtjes in haar hals.

Onderweg zwaait en toetert ze naar iedereen. Het is mooi zomerweer. Het dak heeft ze opengeschoven. Eigenlijk is het een mooi-weer-en-gezellig-uit-autootje.

Als ze de bocht om gaan, een straatje in, kruipt er opeens een zwarte vuilniszak over straat.

‘Wie gooit er nu vuilnis voor mijn auto’, moppert moeder. ‘Het moet toch niet gekker worden.’

‘Pas op!!!’, gilt Mus verschrikt. ‘Er zit een staartje aan!’ Moeder stopt met gierende remmen.

‘Een staartje?!’

Mus springt de auto uit en kijkt vol verwondering in de zak. Twee zwarte oogjes kijken terug.

‘Het is een hondje!’, en voorzichtig lokt ze hem uit de zak. ‘Wie stopt jou nou in een vuilniszak?’, mompelt ze ontdaan.

‘Mus, schiet nou toch eens op. De spruiten wachten niet!’, roept moeder.

Mus is niet van plan het hondje achter te laten en dat weet moeder heel goed. ‘Zet die hond maar op de achterbank, ver van mij vandaan’, zegt ze dan. ‘Ik wil geen vlooien in mijn nek.’

Mus buigt zich over het hondje. ‘Heb je vlooien?’, vraagt ze.

Misschien zitten ze nog in de vuilniszak, denkt het hondje. Mus speurt over zijn vachtje. ‘Ik zie ze niet’, roept ze na een klein onderzoekje.

‘Je mag wel even met ons mee!’